

Odločba Višjega sodišča RS: VDS Sodba Pdp 164/1999

Zbirni podatki

Evidenčna številka: VDS01358

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče Ljubljana

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne spore

Datum: 18.10.2001

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: izpodbijanje individualnih odločb delodajalca - vejavnost splošnega akta

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

Zveza: ZSDU člen 88. ZDSS člen 23. ZPP (1977) člen 373, 373-4.

Besedilo

Jedro:

V individualnem delovnem sporu, v katerem se izpodbija posamična odločitev delodajalca, ki temelji na splošnem aktu, tožnik ne more uveljavljati neveljavnosti splošnega akta zaradi kršitev določb ZSDU pri njegovem sprejemanju. ZSDU namreč predvideva postopke, ki svetu delavcev omogočajo uveljavljanje nespoštovanja določb zakona pri sprejemanju določenih odločitev delodajalca. Če zaradi kršitev ni spožen postopek, določen v ZSDU, se v konkretnem individualnem delovnem sporu na te kršitve ni več mogoče sklicevati. Pravilnik je bil torej veljavno sprejet, zaradi česar so tudi odločbe o razvrstitvi tožečih strank, ki so bile izdane na podlagi tega pravilnika, zakonite.

Izrek:

I. Pritožbi se ugodi, izpodbijana sodba sodišča prve stopnje se spremeni tako, da se glasi: "1. Z a v r n e se tožbeni zahtevek tožečih strank, da se razveljavijo sklepi tožene stranke o razvrstitvi M. Č. v tarifni razred V., plačilni razred 20, z RR 1,73, M. Š. v tarifni razred VI., plačilni razred 29, z RR 2,13 in M. V. v tarifni razred V., plačilni razred 18, z RR 1,65 ter sklep Nadzornega sveta tožene stranke z dne 27.5.1997, da se toženi stranki naloži, da o zadevi ponovno odloči ter zahtevek za povrnitev stroškov. 2. Tožeče stranke so dolžne toženi stranki povrniti 84.977,40 SIT stroškov postopka na prvi stopnji, v 8 (osmih) dneh." II. Tožeče stranke so dolžne povrniti toženi stranki 10.133,00 SIT pritožbenih stroškov, v 8 (osmih) dneh.

Obrazložitev:

Z izpodbijano sodbo je sodišče prve stopnje razveljavilo prvostopenjske sklepe o razvrstitvi tožečih strank M. Č., M. Š. in M. V. v tarifni in plačilni razred ter sklep Nadzornega sveta tožene stranke z dne 27.5.1997 ter toženi stranki naložilo, da o zadevi ponovno odloči. Naložilo ji je tudi plačilo stroškov postopka v znesku 133.423,40 SIT, v osmih dneh. Proti sodbi se pritožuje tožena stranka zaradi bistvenih kršitev določb pravnega postopka, zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja in zmotne uporabe materialnega prava. V pritožbi navaja, da tožeče stranke svojih tožbenih zahtevkov niso precizirale, kar bi morale storiti, saj v navedenem primeru ne velja izjema iz 23. člena

Zakona o delovnih in socialnih sodiščih (ZDSS - Uradni list RS, št. 19/94 in 20/98). Podana je bistvena kršitev določb pravnega postopka iz 13. točke 2. odstavka 354. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP-77 - Uradni list SFRJ, št. 4/77 - 27/90), ker ima sodba take pomankljivosti, zaradi katerih se ne more preizkusiti. Zoper Pravilnik o organizaciji in sistemizaciji delovnih mest z merili delovne uspešnosti (v nadaljevanju Pravilnik) ni bil sprožen noben postopek in ga tudi tožeče stranke niso izpodbijale, zato Pravilnik velja. Tožena stranka ne more ugotoviti, v čem je kršitev določb 88. člena Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju (ZSDU - Uradni list RS, št. 42/93 - 56/2001). S tem, ko zoper Pravilnik ni bil uveden postopek po tem zakonu, so bile sanirane vse eventualne postopkovne nepravilnosti. Pritožbenemu sodišču predlaga, da izpodbijano sodbo razveljavi in zadevo vrne sodišču prve stopnje v novo sojenje, podrejeno pa, da sodbo spremeni in zahtevek tožečih strank zavrne. Priglaša tudi pritožbene stroške. Pritožba je utemeljena. Pritožbeno sodišče je sodbo preizkusilo glede navedb v pritožbi, po uradni dolžnosti pa, skladno z 2. odstavkom 365. člena ZPP-77, ki ga je uporabilo na podlagi določbe 1. odstavka 498. člena ZPP (Uradni list RS, št. 26/99), ali so bile na prvi stopnji storjene bistvene kršitve določb pravnega postopka iz 2. odstavka 354. člena ZPP-77 ter pravilno uporabljeno materialno pravo. Neutemeljena je pritožbena navedba, da v tem sporu ne velja izjema iz 23. člena ZDSS. V sporu je sodišče prve stopnje odločalo o dokončni odločitvi delodajalca, v teh primerih pa delavcu ni potrebno postaviti zahtevka oz. sodišče nanj ni vezano, če ga postavi. V tožbi mora navesti le odločbe, ki jih izpodbija. Tožeče stranke so v tožbah navedle, da izpodbijajo sklepe o razvrstitvi, na glavni obravnavi dne 2.9.1997 pa so jih konkretno opredelile. Utemeljen pa je očitke napačne uporabe materialnega prava. Sodišče prve stopnje je izpodbijane sklepe tožene stranke razveljavilo iz razloga, ker temeljijo na neveljavnem Pravilniku. Neveljavnost Pravilnika pa sodišče prve stopnje izpelje iz neupoštevanja določb ZSDU pri njegovem sprejemanju. Takšen zaključek sodišča prve stopnje je napačen, saj se v individualnem delovnem sporu, v katerem se izpodbija odločitev delodajalca, ki na takem splošnem aktu temelji, ne more več uveljavljati neveljavnosti splošnega akta zaradi kršitev določb ZSDU. ZSDU namreč predvideva postopke, ki svetu delavcev

omogočajo uveljavljanje nespoštovanja določb zakona pri sprejemanju določenih odločitev delodajalca. Če zaradi kršitev ni spozen postopek določen v samem ZSDU, se v konkretnem individualnem delovnem sporu na te kršitve ni več mogoče sklicevati. Pravilnik je bil torej veljavno sprejet, zaradi česar so tudi odločbe o razvrstitvi tožečih strank, ki so bile izdane na podlagi tega Pravilnika, zakonite. V tem individualnem delovnem sporu tožeče stranke prek izpodbijanja individualnih odločb o razvrstitvi izpodbijajo razvrstitev delovnih mest v tarifne in plačilne razrede, ki je bila opravljena s splošnim aktom, to je Pravilnikom. S takim zahtevkom ne morejo uspeti, saj sodišče ne more presojudati, ali so posamezna delovna mesta primerno ovrednotena, ker je to v izključni pristojnosti delodajalca. Individualna odločba o razvrstitvi delavca v tarifni razred (pravilno se v tarifne razrede razvrščajo delovna mesta ne pa delavci, ki trenutno delajo na posameznem delovnem mestu) bi bila nezakonita le v primeru, če bi sodišče ugotovilo, da so določbe Pravilnika v nasprotju z kolektivnimi pogodbami in zakonom. V takem primeru namreč na mesto neskladnih določb splošnega akta stopijo določbe kolektivnih pogodb in zakona. Ker pa tega tožeče stranke v sporu ne zatrjujejo, je pritožbeno sodišče na podlagi 4. točke 373. člena ZPP-77 izpodbijano sodbo spremenilo tako, da je zahtevek tožečih strank za razveljavitev sklepov tožene stranke zavrnilo. Ker tožeče stranke v sporu niso uspele, morajo toženi stranki povrniti tudi stroške postopka na prvi stopnji, zato je pritožbeno sodišče v skladu z 2. odstavkom 166. člena ZPP-77 odmerilo stroške postopka, nastale pred sodiščem prve stopnje. Pri odmeri je skladno s 154. in 155. členom ZPP-77, veljavno Odvetniško tarifo (OT - Uradni list RS, št. 7/95 - 57/2000) ter na podlagi vloženega stroškovnika toženi stranki priznalo: 80 točk za odgovor na tožbo (gre za spor v neocenljivih zadevah, zato je osnova 80 točk - 1c točka tar. št. 10), za glavno obravnavo dne 2.10.1997: 50 točk za pristop, 20 točk za čakanje, 40 točk za odsotnost iz pisarne, 60 točk za pripravljalni spis z dne 16.10.1997, za glavno obravnavo dne 30.10.1997: 50 točk za pristop, 40 točk za čakanje na obravnavo, 40 točk za odsotnost iz pisarne, 10 točk za dokazni predlog z dne 17.12.1997, za glavno obravnavo dne 13.10.1998: za pristop 50 točk, za odsotnost iz pisarne 40 točk, za trajanje obravnave 150 točk, za glavno obravnavo dne 10.11.1998: za pristop 50 točk, za trajanje obravnave 150 točk, za prejem odločbe in poročilo stranki 20 točk. Skupaj je pritožbeno sodišče priznalo 925 točk, kar ob vrednosti točke na dan izdaje sodb sodišča prve stopnje v višini 87,40 SIT, zneso 80.845,00 SIT. Ostalih priglašenih stroškov pritožbeno sodišče ni priznalo, ker določena opravila niso posebej predvidena v OT: konferenca in kopije, ali pa niso bila potrebna za pravdo (1. odstavek 155. člena ZPP-77) - dopis sodišču in pripravljalni spis z dne 14.10.1997. Od priglašenih materialnih stroškov je pritožbeno sodišče priznalo le tiste, ki so izkazani v spisu. Za poštnino le 131,00 SIT (v zvezi z dokaznim predlogom z dne 17.12.1997), za kilometrino za naroka dne 2.10.1997 in 30.10.1997 pa 922,50 SIT, ker je bila takrat vrednost kilometrine 30,75 SIT ne pa 35,94 SIT. Skupaj je priznalo 4.132,40 SIT materialnih stroškov. Na podlagi 1. odstavka 154. člena ZPP/77 morajo tožeče stranke toženi stranki povrniti 84.977,40 SIT stroškov postopka na prvi stopnji. Tožena stranka je uspela tudi s pritožbo, zato je upravičena tudi do povrnitve pritožbenih

stroškov. Pritožbeno sodišče je priznalo 100 točk za sestavo pritožbe (vrednost točke 100,00 SIT) ter 133,00 SIT poštnine. Določbe ZPP-77 je pritožbeno sodišče uporabilo smiselno kot predpis Republike Slovenije na podlagi 1. odstavka 4. člena Ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I in 45/94).

Zveza:

ZSDU člen 88. ZDSS člen 23. ZPP (1977) člen 373, 373-4.